

ворили тъй силно и просто, че солдатинът слушалъ и разбиралъ ръчитъ имъ, и са навикналъ да глѣда на приближающия ся превратъ, като на единствено спасение, отъ прѣчката, отъ офицерското високомѣрие и отъ безнадеждната тѣжка служба. Колко по близо стоялъ полкътъ до Парижъ, толко по малко можало да ся основава на него, най близкото му начальство и кралското правителство. При това може да прибавиме, че даже мнозина отъ офицеритъ, като не глѣдали на аристократическото си происхождение, увлекли ся отъ идеитъ на времето си, и нападанието на гражданитъ съ въоръжена сила, считали за съвършено непозволително престѣпление.

Като земе въ съображение тѣзи обстоятелства, читателътъ, вѣроятно, ще дойде до това заключение, че армия, съставена изъ подобни елементи била е много по опасна за кралътъ и министритъ му, отъ колкото за непослушнитъ членове на националното събрание. Въ Парижъ народътъ билъ неспокоенъ; него го тревожила участъта на депутатитъ, и всѣки день ся разпространявали най преувеличени слухове за намѣренията на дворътъ и аристократията да изгонътъ представителитъ на третото съсловие и да задушътъ всѣки опитъ, който ся клони къмъ преобразования; народътъ, като считалъ парижския архиепископъ единъ отъ ожесточеннитъ неприятели на националното събрание, вмѣкналъ ся въ кѣщата му на 25 юний, и отрядътъ отъ французската гвардия, който билъ проведенъ да усмири мѣтежътъ, от-